

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412215029
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412215029.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi V. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom mesto K., zastúpeného ustanovenou opatrovníčkou Oľgou Mlynarčíkovou, tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Zvolen, v konaní o zaplatenie sumy 429,66 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k 12C/151/2013-70 zo dňa 28. 10. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd pripustil vstup HLASU SPOTREBITEĽA, občianskeho združenia so sídlom vo Zvolene do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 429,66 Eur s príslušenstvom.

V podaní zo dňa 01. 07. 2014 HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom vo Zvolene (ďalej v texte aj Združenie) konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník konania na strane odporcu.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 01.10.2014 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania odôvodnil navrhovateľ nesplnením podmienok na vstup združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Argumentoval tým, že predmetom konania nie je ochrana spotrebiteľa, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe, t. j. žaloba na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Ďalej argumentoval tým, že vedľajší účastník by vstupom do konania získal informácie o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa ako účastníka konania na strane odporcu. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník konania vo svojich vyjadreniach poukazuje na skutočnosti a rozhodnutia súdov, ktoré sú notoricky známe a rozhodujúce súdy majú o nich vedomosť. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka tak podľa navrhovateľa nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a pre ochranu spotrebiteľa nie sú žiadnou pridanou hodnotou, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offio.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 93 ods. 2, 3 a 4 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdy poriadok (ďalej v texte len OSP) a na ust. § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že činnosť spotrebiteľského združenia spočíva, okrem iného, v ochrane kolektívnych práv spotrebiteľov, v ich zastupovaní a v podpore formou vedľajšieho účasti v konaní pred súdom.

Zdôraznil, že po preskúmaní všetkých zákonných podmienok dospel k záveru, že v danej veci vedľajší účastník na strane odporcu preukázal splnenie podmienok na vstup do konania, tzn. preukázal, že predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Konštatoval, že v danej veci sa jedná o sporové konanie, ktoré súvisí s predmetom ochrany práv spotrebiteľov, bez povinnosti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka preukazovať právny záujem na výsledku sporu, preto vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania pripustil.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote odvolanie proti uzneseniu okresného súdu v celom rozsahu, pričom odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza podľa názoru navrhovateľa z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka do občianskoprávných konaní upravuje vládný návrh novely Občianskeho súdneho poriadku, ktorá má nadobudnúť účinnosť 1.1.2015. Uvedený návrh novely v dôvodovej správe reaguje nad doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občianskoprávných veciach. Návrh vychádza zo záverov judikatúry a zjednocovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Návrh zákona reaguje na požiadavky aplikačnej praxe, najmä rieši otázku, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zák. č 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Návrh novely je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, zákonmi a súčasne aj s právom Európskej únie. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že v ust. § 93 ods. 3 OSP sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu združenie podľa osobitného predpisu, súčasťou podnetu musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na podnet neprihliada.“ V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že návrh novely, ktorá má nadobudnúť účinnosť od 1. 1. 2015 vychádza zo záverov judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ani takýto „vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá“. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce v konaní vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Navrhovateľ v odvolaní poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013 a uviedol, že v uvedenom uznesení NS SR uvádza: „z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP“. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť podľa navrhovateľa naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým vedľajší účastník prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či s jeho podporou nevyjadril nesúhlas. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, by odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa vedľajší účastník na strane odporcu písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že novela Občianskeho súdneho poriadku uskutočnená zákonom č. 384/2008 Z. z., zaviedla

kategóriu vedľajších účastníkov na základe zákonného splnomocnenia, kde legitímácia pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyplýva priamo zo zákona.

Cieľom novelizovaného znenia ustanovenia § 93 ods. 2 OSP je bezpochyby rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú (vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti) o to záujem, vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne. V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Sú to aj prípady sporov na ochranu spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom vo Zvolene, ako vedľajší účastník, splnil všetky zákonné podmienky pre vstup do konania. Preukázal, že bol konštituovaný a vznikol v súlade so zákonom a to dňom registrácie stanov Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky k 20.02.2013, z článku II. ktorých vyplýva, že primárnym cieľom činnosti občianskeho združenia je ochrana práv spotrebiteľov a ich individuálnych záujmov.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že ust. § 93 ods. 3 v znení účinnom do 31. 12. 2014 upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stáva nositeľom svojich procesných práv a povinností doručením svojho oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, resp. doručením svojho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov vstupuje do konania. Zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplýva, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania. Je tomu tak v prvom rade preto, že Občiansky súdny poriadok umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (93 ods. 3 posledná veta OSP), pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka konania do konania. (nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 2. 2013). Z vyššie uvedeného podľa vedľajšieho účastníka v prvom rade vyplýva, že súd, na ktorom sa vedie konanie, do ktorého vstúpil vedľajší účastník ex offo neposudzuje, či je vstup vedľajšieho účastníka do konania prípustný, ale je jeho povinnosťou účastníkov upovedomiť o vstupe vedľajšieho účastníka, s tým, že účastníci konania majú následne právo vysloviť voči tomuto vstupu námietky. V prípade, že uvedená námietka voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená nebude, je konajúci súd povinný s vedľajším účastníkom riadne konať tak, aby mu boli zabezpečené všetky procesné práva (§ 93 ods. 4 OSP). Len pre prípad, že uvedená námietka vznesená bude, je konajúci súd prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania povinný preskúmať. Z vyššie uvedeného podľa vedľajšieho účastníka možno vyvodiť, že pokiaľ vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania do 31.12. 2014 platí, že na to, aby vedľajší účastník platne do konania vstúpil a v tomto konaní zotrval sa výslovne nevyžaduje súhlasný prejav účastníka, na ktorého stranu by mal vedľajší účastník do konania vstúpiť. Naopak, pre záver o tom, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní je potrebné nepripustiť, je v prvom rade potrebná námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka konania, ako procesný úkon uskutočnený akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon prezumuje pre podanie v § 42 ods. 1 OSP, v ktorom účastník konania výslovne prejaví vôľu na tom, aby vedľajší účastník do prebiehajúceho konania nevstúpil. Pokiaľ sa potom jedná konkrétne o námietku proti vstupu subjektu, ktorý je osobou podľa § 93 ods. 2 OSP do konania, tak ako je tomu aj v tomto prejednávacom prípade, tu je podľa vedľajšieho účastníka potrebné odlišovať, či uvedenú námietku podal účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať alebo jeho protistrana. Zatiaľ čo v prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, bude na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v konaní v zásade stačiť už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadrí, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá, ak podá námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník nevstúpil, dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila. Je tomu tak z dôvodu vyššie uvedeného, že

výslovne udelený súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu platná právna úprava nevyžaduje. Pokiaľ teda z právnej úpravy v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplýva, že by účastník na strane ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, musel s týmto vstupom výslovne vyjadriť súhlas, ale naopak sa tomuto účastníkovi v § 93 ods. 3 OSP umožňuje vzniesť proti takémuto vstupu námietky a tým účasti vedľajšieho účastníka zabrániť, zjavne nesprávny názor navrhovateľa stanovil v zákone neexistujúcu podmienku účasti vedľajšieho účastníka v konaní. Pri akceptácii názoru navrhovateľa by tak vedľajšiemu účastníkovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 52/2012, kde NS SR vyslovil záver, že „súhlas odporcu, ktorého vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) svojim vstupom podporil, nebol potrebný, keď legitimáciu vedľajšiemu účastníkovi na vstup do konania tomuto dal samotný zákon.“ Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ešte uviedol, že pokiaľ odvolateľ opätovne nesprávne podmienku súhlasu spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania odvodzoval od rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012, zo strany odvolateľa došlo len k jeho nesprávnej interpretácii, ako to objasnil Krajský súd v Banskej Bystrici vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 15Co/15/2014 zo dňa 25.2.2014 a sp. zn. 16Co/118/2014 zo dňa 12. 02. 2014).

V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne. Podľa znenia ustanovenia § 93 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, teda v čase, keď vedľajší účastník na strane odporcu svojim podaním oznámil vstup do konania, „ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi a odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu“. Citovaným zákonným ustanovením bol s účinnosťou od 15. 10. 2008 (zák. č. 384/2008 Z. z.) do právnej úpravy vykonanej Občianskym súdnym poriadkom zavedený tzv. druhý typ vedľajšieho účastníctva. Cieľom novelizovaného znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v zmysle novely uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z. z. bolo rozšírenie ochrany práv dotknutých subjektov v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu práv spotrebiteľov, právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou a pod.. V rámci tohto druhého vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvého typu vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 1 OSP) hmotno-právny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup do konania dáva vedľajším účastníkom tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva samotný zákon, pričom ust. § 93 ods. 2,3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014 nelimituje vstup vedľajšieho účastníka konania do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil, konštatujúc, že interpretácia uznesenia NS SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 navrhovateľom je nesprávna a účelová, pretože z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia NS SR vyplýva, že podmienka súhlasu hlavného účastníka konania so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľov (to je vedľajšieho účastníka tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva) do konania na jeho stranu (v tomto prípade odporcu) v zmysle § 93 ods. 2,3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 (t.j. v znení účinnom v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania) má charakter podmienky negatívnej, čo znamená, že ak odporca (žalovaný spotrebiteľ) nevzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ani iným negatívnym spôsobom nevyjadril svoje stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nie je dôvod vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.